

mærke ved de Lovforslag, som forelægges her i Tinget, man mærker her ikke ligefrem, hvorledes det har været svært for de vedkommende at saa det sat ned paa Papiret, som skulde staa i Udfæstet, og saa meget mere vanskeligt har det da været for os andre at bedømme Arbejdet. I denne Retning skal jeg altsaa fuldt erkende, at dette Lovforslag udmærker sig meget betydeligt fremfor mangfoldige andre, men noget andet er det jo, om denne rent æstetiske Nydelse, som alle have haft ved Gennemlæsningen af Lovforslaget, skulde blive staaende fast, og at den først og fremmest skal have den Betydning for os, at vi ligesom skulde føle, at det er saa smukt, saa afrundet, saa klart og godt, at der ikke var mere at gøre ved det, og saaledes, at vi endogsaa med usædvanlig Hurtighed skulde sætte dette Tings Stempel derpaa. Der blev ganske vist af den højtærede Justitsminister henvist til, at den danske Kritik altid komme bagefter, først naar Loven er vedtagen, saa begynder de Interesser, som ere berørte i Loven, at opdage, hvad det er, det drejer sig om, og at opdage, at det har været galt, og at de have tiet, hvor de skulde have talt. Dette er vist rigtigt i de fleste Forhold, men paa den anden Side maa man dog ogsaa erkende, at det er meget betydelige Interesser, som det her gælder, og at det er en stor Del af Befolkningen, der er interesseret i denne omfattende Lov, og at man just heller ikke skulde følge en saa radikal Kur, at man næsten slet ikke skulde give disse Interesser Tid og Lejlighed til at udtale sig derom. Altsaa med al Respekt for den umaadelige Arbejdsdygtighed og den Resignation, som den svenske Rigsdag har vist, saaledes som den højtærede Minister nævnte, og naturligvis ogsaa med den samme Respekt for det Arbejde, som Tinget her ovenover har vist ved den Hurtighed, hvormed det har sendt Lovforslaget fra sin Haand herved til os, saa tror jeg dog, at Tinget ret roligt kunde bære en Kritik, den Kritik, at det muligt ikke havde været saa arbejdsdygtigt som det andet Ting, det vil sige ikke havde formaaet saa hurtigt at gøre Lovforslaget færdigt. Jeg tror, at dette Lovforslag, selv om det fremkommer fra Kommissioner og efter Kommissioners mangeaarige Arbejder, dog hører til de Lovarbejder, der ere saa omfattende og store, at Tinget ganske rolig kan give sig Tid til at overveje disse Sager og navnlig ogsaa give andre Interesser Tid til virkelig at lade sig høre, hvis det er muligt at saa denne danske Kritik til at tale, mens Tid er, saaledes at vi kunne gaa til Behandlingen af dette Lovforslag paa samme Maade under de samme Forud-

sætninger som ved andre Lovforslag. Skulde det være, at vi ikke bleve færdige i denne Samling, saa har jo Kommissionen haft 20 Aar, og der er altsaa gaaet lang Tid, saa at det ikke er saa paatværende, af den Grund, at man skulde sige: her er Forhold, som øjeblikkelig, hurtigt mulig maa afgøres.

Jeg skal tillade mig nogle enkelte Bemærkninger til forskellige af Forslagets Paragraffer, idet jeg dog skal forbigaa en Del, da de allerede ere blevne omtalte i udførlige Foredrag, som vi hørte i det foregaaende Møde af forskellige Talere, og der er sagt en Del af, hvad jeg vilde have berørt. — Maa jeg et Øjeblik tage § 1 frem; den blev berørt af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), som syntes at ville gøre gældende, at den ny svenske Lov maatte anses for at være rigtigere og heldigere end Forslaget her, idet den siger, at kun $\frac{2}{3}$ Part skal være paa svenske Hænder, for at Skibet kan betragtes som svensk. Man siger, at det er af Hensyn til Krig og for Neutralitetens Skyld, at det skal være saaledes, at ingen Part maa være paa Udlændinges Hænder. Og ganske vist, naar man læser videre, synes ogsaa det samme Forhold at være gældende, naar Skibet tilhører et Aktieselskab; thi saa skal hele Bestyrelsen bestaa af danske. Men vi vide nok, at det kan jo omgaa. Det er bekendt nok, at en Del af vore Skibe, navnlig de nyeste af dem, komme maanedsvis; for hver Maaned, der gaar, kommer der en ny Tilvæxt til den danske Handelsflaade af store Skibe, som opfylde Lovens Bestemmelser, men vi vide meget godt, at den overvejende Part af Skibets Aktier ere ikke paa danske, men paa udenlandske Hænder. Bestyrelsen kan altsaa godt være her og opfylde Lovens Bestemmelser, men det har saa grumme lidt at sige; thi Hovedbestyrelsen for Skibet kan godt være andre Steder. Naar vi altsaa ikke over for Skibe, tilhørende Aktieselskaber, i Virkeligheden kunne gøre noget for, at disse Aktier skulle udelukkende være paa danske Hænder, altsaa at Skibet udelukkende er dansk, ser jeg ikke, der kan være nogen Vanskelighed for, at vi, som Svenskerne have gjort, godt kunne sige: i det Tilfælde, at et Skib er udstykket i Parter, kan en Tredjedel af Parterne tilhøre fremmede. Vi maa være glade ved enhver Anvendelse af udenlandsk Kapital til vore egne Næringsveje. Jeg skal ikke komme ind paa, hvad der allerede er stærkt fremhævet af de foregaaende Talere, at vi skulle nu frastrive os al Ret med Hensyn til Skibes Udrustning, Forsyning o. s. v., som en Gang